

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita R. P. Ioannis Francisci Regis, è Societate Iesv

La Broue, Claude de

Coloniæ, 1660

§. 7. Multi eo invocato convalescunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45172

bat, quoties jubebatur comparare se ad exitum imminens, obstinateque rejiciebat hortationes piæ parentis, de sempiterna filii salute, ut par erat sollicitæ. Quid faceret mater in illa propè desperatione? Venit in mentem, habere se frustulum togæ P. Francisci Regis: illud admoveit tam miserabilem in modum furenti, simulque augustæ Jesu & Mariæ nomina eloqui jubet. Nec refragatus est puer: utrumque ex templo placidè invocat; & suavissima quadam mutatione dexteræ Excelsi, qui antè nec de Deo, nec de futura vita sermonem admittebat ullum, nunc ad Dei castum timorem ultrò adstantes cohortans, quò postquam vitam moresque ex Christiani officii præscriptis moderati fuissent, felicem è vita exitum nanciscerentur; obdormivit in Domino.

§. 7. *Multi eo invocato convalescunt.*

NON contactus modò ipsanorum famuli Dei, neque tantum cæspes tumuli salutaris iis fuit, quos diximus, sed etiam plerique eo eminus, ut ita dicam, invocato convaluerunt, & maximam partem statim.

Id

Id adeò in se experta, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo primo, Blanca, Castanerii cujusdam filia. Hæc cum febridiutina conflictaretur, vota complura parentes quibus perchara erat ejus causa nuncupaverunt, in iis ad Sanctuarium Deiparæ Montis-acuti, mox ad Vallis-floridæ, utrumque irritum. Patrem, atque adeò filiam cognatione attingebat Parochus Lalovescensis: is ubi de mœrore alterius, de alterius morbo audivit; vovit se ibidem in sua Ecclesia in qua famuli Dei corpus jacet, Sacrificium oblaturum Deo, in gratiam ægrotantis consobrinæ: vix fecerat, cum febris abcessit prorsus. Id cum vidisset ancilla, quæ eodem & ipsa morbo conflictabatur, voto ad opem P. Francisci implorandam nuncupato, momento convaleuit.

Ad ejusdem tumulum cum certum hominem misisset Maria Isabella Arnaldia, & ipsa implicata periculosa febrè, qui eo loco faciendum Sacrum laborantis causa curaret; observatum, quo tempore Sacrum illud fiebat, remittere paulatim febrim cepisse; post, abcessit penitus.

H 3

Vulnus

Vulnus luculentum in ventriculo acceperat vir inter suos honesto loco: illud cum non satis aptè curatum à Chirurgis esset, consecuti sunt dolores tam exitiales, ut pronunciarent Medici, actum esse saucio. At is ad certiora remedia conversus, P. Francisci opem inclamat: gratas preces fuisse ostendit eventus: momento febris exacta, sedati prorsus dolores, non in præsens modò, sed etiam in consecutum tempus. Magdalena autem Grioteria, postquam votum conceperat periecturam se, si convaluisset, ad Francisci tumultum, morbo soluta est incognito Medicis eodem, & tam gravi, ut toto fusus corpore, membrorum usum propè omnem ademisset, totum quinquennium.

Feriâ sextâ Paratceves anni millesimi sexcentissimi quadragessimi septimi, cum Tensæ (oppidum est Aniciensis diœcesis) confessionem excepisset è Societate Jesu Sacerdos, pueri duodennis, valentis quidem ingenio, at cruribus ita debilitatis, ut non nisi ligneis fulcris adhibitis gradere-tur tres jam menses; auctor fuit, siquidem gressus firmitatem recuperaret, daret ope-ram

ram literis. Pueri mater cùm auditione accepisset, post Ferias Dominicæ Resurrectionis Sacerdotem eundem Lalovescum, ad P. Francisci tumulum proficisci velle, voto cuiusdam exolvendo; apud eum institerit vehementer, filium ut suum Sancto Patri, (sic enim appellabat trito jam more, de quo antè diximus) commendate sacrificii tempore ne gravaretur. Pollicitus se facturum, quò decreverat perrexit Sacerdos: & ecce tibi, Feriâ quartâ hebdomadæ Paschalis ejusdem, sub horam octavam matutinam, quo ferè tempore ipse sacrificium peragebat in Lalovescensi Ecclesiâ, lignea illa fulcra ultrò puero exciderunt; quæ quidem puer paulò post, expedito jam gressu firmus, eodem ad Francisci sepulcrum detulit, anathema recuperatæ firmitatis pedum atque incessus.

Anicii femina quædam doloribus gravissimis tres jam menses conflictata ex noxii humoris malignitate in crura delapsi, eademque sic occupantis, ut affirmarent Medici peritissimi quique, nunquam eam expedito gressu fore; lignea itidem fulcra facienda sibi curaverat, quibus in illa im-

becillitate uteretur deinceps. Sed cum sub id tempus recordata mulier esset, sese, cum alio in morbo vovisset nescio quid, ad opem Francisci apud Deum impetrandam, conceptum votum exsolvere neglexisse; oborta suspicione, idcirco fortè se gradiendi facultate privatam, quod superioris accepti beneficii immemor, necdum voto satisfecisset; sensum animi sui tum conjugii aperuit, tum parentibus. Hi, superioris voti conscii, facilè deducti sunt in eandem sententiam: ita tunc quidem delictum confessi, veniamque à Domino Deo precari, polliciti sanctè sunt, se confestim quod votum esset impleturos. Ergo cum Lalovescum illicò conjux profectus esset, ubi primùm pedes in fines Parœciæ immisit, ecce tibi derepentè commoveri ægra toto corpore, ac vehementer quidem: quæ agitatio ubi resedit, levatam se sensit continuò, ac postridie tam commodè affecta est, ut nullius adminiculo venerit ad templum Collegii, gratias Deo, Deique famulo actura, pro tam illustri munere. Hæc ego ab illa ipsa accepi, addente, nihil se ex ea die neque debilitatis neque doloris sensisse in cruribus.

Joan-

Joanna Rignolia, cū è dextro crure laborasset biennium jam totum, coram Annæo Magistratu, testibusque ad id convocatis jurata affirmavit, cum nihil opis ex humanis remediis nacta esset, unde remitteret vis doloris, se contracto jam crure confugisse ad opem simul Reginae Cælium, simul P. Francisci, eamque in rem curasse uno eodemque tempore sacra duo fieri, alterum in Templo B. Mariæ Annæ, alterum in Ecclesia Lalovescensi: dum sacra ea fierent, sensisse se vigoris quiddam in ejusdem cruris nervis, qui vigor tamen cum stupore quodam conjunctus fuit, tamen tantum addidit virium, ut eadem luce ingredi ceperit, & ad Templum B. Mariæ perrexerit pedes: post tres hebdomadas etiam ad Lalovescensem pagum, postquam eius ad justam longitudinem redierat.

In diœcesi autem Apamiensi, Filius Fabasii, viri illustris inter suos, cum sesquimensis ex nervis distortis tantos esset dolores perpeffus, ut quoties ægrum corpus in partem alterutram versare cogebat necessitatis ratio, ad eorum conspectum qui

H 5

id offi-

id officii exhibituri apparebant, in ejulatus erumperet, gravissimæ cujusdam formidinis indices, vixque intra horam dimidiam absolveretur id quod momento fieri in sanis solet; pronunciantibus Medicis duorum alterum eventurum, aut emoriturum brevi ægrum, aut si viveret diutius, saltem usu pedum gressusque cariturum in reliquum tempus ætatis; accersitus Confessarius ægrum jubet de parentum consensu votum simile nuncupare. Vix fecerat, cum nullo doloris sensu tangi femur a Confessario sivit, atque adeò premi semel, iterùm, tertio: quæ res cum Confessarii fiduciam erexisset, prehensum manu ægrum jubet in medium corpus assurgere. Nec cunctatus æger paret, patre, matre, consanguineorum permultis spectantibus, & scilicet sancto quodam horrore percussis, sic, ut testificentur ipsi, capillum in capite obriguisset. Ergo provolutis continuo cunctis in genua, solennis gratiarum Hymnus recitatus est, ægro in eodem sicut perstante: mox abcedente febre, cibi sumendi successit appetitio: ac rupta de hinc ulterò exitiali vomica, erupit humor noxius.

Nunc

Nunc surgit æger, (subdit Auctor Gallicus) graditurque nullo fulcro, præstolans dum Dominus Deus perficiat, quod ante menses aliquot cœpit facere. Id verò cum auditione accepisset Monialis quædam Gimontiani Monasterii, à Medicis conclamata, ad eadem præsidia confugiens repente convaluit.

Nec minùs feliciter opem P. Francisci imploravit femina illustri genere. Hæc cum menses ipsos quatuor cum dirâ febris colluctata esset, quæ quotidie, postquam horas octo desævierat, penè exanimem relinquebat; statim atque se sepulcrum famuli Dei adituram voverat, si revalesceret, momento sanata est. Quare accepti beneficii memor, paulò post quo voverat perrexit, comitante matre, & aliis aliquot rei tam miræ testibus. Catharina item Sausera dolorem vehementem sinistri brachii sesqui-mensem sic tulerat, ut vitam exosa, mortem in momenta concupisceret, tanquam extremum mali levamentum, Medicis circa mali causam cæcutientibus, aut nihil remedii afferre valentibus. Quamobrem ad opem potentiozem implorandum

dam versa Catharina, statuit ad P. Francisci
venerationem Sacramenta Pœnitentiæ
Eucharistiæque obire: atque hæc demum
medicina valuit; momento conlanata est,

§. VIII. *Valetudo multis restituta minus
subitò, at mirè tamen.*

ORdiri lubet ab eo, quod in me ipse ex-
pertus sum: nam restitutæ mihi sani-
tatis adjuncta talia sunt, ut digna putem
quæ locum nanciscantur inter illa plurima,
quæ per P. Franciscum effecit Deus sanè
mirabiliter. Noxii catarrhi vis exundans,
tussim mihi creaverat sanè vehementem.
Hæc cum menses propè quatuor tenuisset,
consecuta est, ut assolent, hæmorrhagia
(a) nec mediocris: & debilitatis viribus
tam pertinaciter exonerare sese infestus
humor in pectus pergebat, ut me penè
opprimeret, nec nisi ægerimè ducere ani-
mam possem. Tandem ubi sanguis cum
puitâ mixtus in pectore computruit, pu-
rulentum quiddam excreate cepi tantâ
copia, ut vix exprimere ipse possim. Ita,
cum

(a) *Copiosus immoderatusque sanguinis effluxus
Blutgang.*